

Leo Hermens
RADIO WATERVAL

Atlas, 2012
64 pagina's, € 24,95

Zonopzononderlingen

Monter. Dat is het woord dat bij lezing van *Radio waterval*, de tweede bundel van Leo Hermens, het eerst te binnen schiet. En dat ligt niet zozeer aan de inhoud – de gedichten druipen niet voortdurend van vrolijkheid – maar aan de taal. Hermens heeft voor zijn poëzie een eigen idioom ontwikkelt dat weliswaar bestaat uit woorden die u en ik elke dag gebruiken, maar hij zet ze volledig naar zijn eigen hand. Door woorden uit hun alledaagse context te trekken ('Denk champagne onder de boeg./ Zet zwier in tot het schuimt', de gebruiksmogelijkheden van bijvoorbeeld werkwoorden op te rekken ('... en ik zeg: roos, je bloemblad/ kolk in put/ maar dan tevoorschijn') of puur door de opeenvolging van klanken nieuwe, mysterieuze betekenissen op te roepen: 'Het gerucht ademt, zegt ze,/ uit de zaadhulzen/ van de ratelaar/ dat zachte lucht nadert.' Alsof je voor elk gedicht in deze bundel een heel nieuwe taal moet leren: een mengelmoes van Markies de Canteclaeer en, pak hem beet, Paul van Ostaijen.

Het levert spannende, geestige en vooral zeer levendige poëzie op die je anders naar de dingen doet kijken, simpelweg omdat er een andere taal is gevonden voor bekende thema's: liefde, dood, de

nietigheid van de 'zonopzononderlingen' en hun streven. Hoewel, over dat laatste is de dichter dan weer opmerkelijk direct: 'Wat zal ik zeggen over de eeuwigheid?/ Ik vond een eenzame waterdruppel/ knikkerrond./ Tijdje naar gekeken.'

Het hart van de bundel is een serie van twaalf gedichten onder de titel 'Ikaresken'. Voor zover mij bekend bestaat het woord in het Nederlands niet, maar 'Ikaresk' zou iets kunnen betekenen als 'naar Icarus' of 'zoals Icarus', de mythische jongen die met vleugels van was te dicht tot de zon vloog en in zee stortte; de verpersoonlijking van de hybris. Het zijn twaalf schitterende gedichten over een mens die tot zijn nederige essentie is teruggebracht. De laatste regels: 'Deun der deunen dat de kunst is/ om geleerd te zijn en de gave om als nieuw.' Hermens verstaat die kunst.

JASPER HENDERSON